

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vereenvoudigen. Daarom kan het gebeuren dat de tekst in dit transcript niet altijd even vlot leest of dat bepaalde teksten vreemd klinken. Ook kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Volken In De Bijbel: De Egyptenaren

De Israëlieten zijn het volk dat het meest prominent voorkomt in de Bijbel, maar ook andere volkeren worden genoemd. In deze serie onderzoeken we wat de Bijbel en de geschiedenis ons over deze andere volkeren vertellen. Wie waren zij, waar woonden zij, hoe was hun cultuur en wat had God over hen te zeggen? In deze studie gaan we ons concentreren op één bepaald volk: de Egyptenaren.

Wie Waren De Egyptenaren?

De Egyptenaren waren afstammelingen van een van de kleinzonen van Noach, die Mitsraïm heette (Genesis 10:6). *Mitsraïm* is ook het Hebreeuwse woord dat in de Bijbel wordt gebruikt voor Egypte. De meest prominente Egyptische steden waren Memphis en Thebe, en het Egyptische koninkrijk dat we kennen uit de geschiedenis, begon toen deze twee hoofdsteden, en al het land dat ze bestuurden, zich verenigden onder één regering.

De Egyptenaren werden geregeerd door een koning die de farao werd genoemd. De farao was gewoonlijk de zoon van de vorige farao en men geloofde dat hij de incarnatie was van de god Horus.

-George Hart, *Egyptian Myths* [Austin: University of Texas Press 1990] blz. 14, 29).

Het was de taak van de farao om alle Egyptische goden tevreden te houden door ervoor te zorgen dat de juiste offers werden gebracht in de tempels, en er ook voor te zorgen dat het land rechtvaardig en bekwaam werd geregeerd (Hart blz 46). De Egyptenaren geloofden dat wanneer hun goden gelukkig waren, hun land en volk zouden bloeien, maar als zij niet gelukkig waren, dan zouden de mensen in plaats daarvan lijden. De taak van de farao was dus buitengewoon belangrijk.

Het hart van Egypte was de Nijlvallei, die elk jaar overstroomde en de grond bedekte met zwart slib. Dit slib vormde zeer vruchtbare grond en de Egyptenaren verbouwden er bijna elk jaar enorme hoeveelheden graan.

-Geraldine Pinch *Egyptian Mythology: A Guide to the Gods, Goddesses, and traditions of Ancient Egypt* (New York: Oxford University Press 2002) blz. 3.

Deze overvloed aan voedsel hield Egypte in stand, zelfs in tijden van hongersnood en oorlog (zie Genesis 12:10; 41:56-57).

Waar Stonden De Egyptenaren Om Bekend?

Een ding waar de Egyptenaren bekend om stonden, was hun gigantische en extravagante architectuur. In tegenstelling tot de Babyloniërs, die hun gigantische gebouwen van bakstenen bouwden, specialiseerden de Egyptenaren zich in het bouwen met steen. Hun stenen tempels behoren tot de meest indrukwekkende ter wereld en iedereen herkent de Egyptische piramides, waaronder de wereldberoemde piramides van Giza. Aangezien de farao het grootste deel van het land bezat en de meeste Egyptenaren zijn betaalde arbeiders waren (zie Genesis 47:18-22), kon hij snel en gemakkelijk tienduizenden arbeiders bijeenbrengen om deze enorme monumenten te bouwen, en veel farao's deden precies dat. Door de eeuwen heen werd Egypte gevuld met massieve stenen gebouwen.

Egypte stond ook bekend om zijn kunstwerken. Hun felgekleurde schilderijen sierden elke muur en pilaar in hun graven en tempels. Egypte had ook getalenteerde houtsnijders en juweliers, wier producten wereldberoemd waren. En de steenhouwers van Egypte maakten enorme en indrukwekkende beelden, met de Grote Sfinx van Giza en de ingang van de tempel van Ramses II als enkele van de meest beroemde voorbeelden.

Hoe Deden De Egyptenaren Hun Aanbidding?

De Egyptenaren hadden misschien wel de meest complexe religie onder de oude volkeren van het Nabije Oosten (Herodotus, *The Historiss* 2.37.3). Ze aanbaden honderden goden, die werden afgebeeld als gesneden beelden in de tempels, maar ze aanbaden ook de farao, de koning van Egypte, die zelf als een god werd beschouwd. De farao was ook de hogepriester die verantwoordelijk was voor de juiste aanbidding van alle andere goden, en uiteindelijk de eindverantwoordelijke voor het handhaven van het recht, de orde en de welvaart in het gehele land (Hart blz 46).

Het is moeilijk vast te stellen welke Egyptische goden de belangrijkste waren, omdat er zoveel zijn, en hun betekenis varieerde afhankelijk van in welk deel van Egypte men zich bevond en in welke tijd. Maar de drie die over een groot gebied en gedurende een lange tijd belangrijk leken te zijn, waren *Amon-Ra*, de god van de zon, de schepper van het leven en voorouder van alle andere goden, *Osiris*, de god van zowel de onderwereld als van de landbouwcyclus, en *Horus*, de god van het koningschap en de bescherming, die werd belichaamd in de levende farao. Ook was de godin *Isis* erg populair, omdat ze macht had over magie en genezing, die allebei erg belangrijk waren in het Egyptische leven.

Over magie gesproken, de Egyptenaren pasten dit op grote schaal toe - alles van waarzeggerij tot tovenarij tot necromantie. Egypte gaf misschien wel meer prioriteit aan magie dan welke andere cultuur dan ook; Ze hadden veel volksverhalen waarin de held een tovenaars was, in plaats van een koning of een krijger.

-Geraldine Pinch *Egyptian Mythology: A Guide to the Gods, Goddesses, and traditions of Ancient Egypt* (New York: Oxford University Press 2002) blz 161.

De Egyptenaren besteedden speciale aandacht aan de magie die werd gesproken, dat wil zeggen spreuken en bezweringen. De zogenaamde "kistteksten" zijn hier een goed voorbeeld van. De kistteksten waren Egyptische spreuken die op doodskisten en in graven waren gegraveerd.

Deze spreuken waren bedoeld om hardop te worden uitgesproken en de doden op magische wijze te helpen op hun reis naar het hiernamaals. Al deze spreuken roepen ook de namen op van verschillende Egyptische goden, omdat men geloofde dat de goden de bronnen waren van de kracht van de spreuken. Dit soort spreuken kunnen zijn wat JHWH heeft verboden in Exodus 23: "de naam van andere goden ... mag niet uit uw mond gehoord worden" (Exodus 23:13).

Er zijn nog twee andere ongewone dingen over de Egyptische religie die het vermelden waard zijn. Een daarvan is dat de Egyptenaren de zon veel prominenter aanbaden dan enige andere Mesopotamische cultuur. De belangrijkste god van Egypte, degene die alles schiep, was de zonnegod. Hoewel de Kanaänieten, Babyloniërs en anderen hun eigen versies hadden van een zonnegod, beschouwden ze die specifieke god niet als de belangrijkste of de machtigste. Maar de Egyptenaren deden dat wel. Dit kan de reden zijn waarom Egypte een zonnekalender gebruikte, in tegenstelling tot de maankalenders van de meeste andere landen in de regio..

-Richard A. Parker, *The Calendars of Ancient Egypt*. The Oriental Institute of the University of Chicago. Studies in Ancient Oriental Civilization No. 26. [Chicago: University of Chicago Press 1950]), unlike the lunar calendars of most other nations in the region.

Het tweede unieke waar de Egyptische religie de nadruk op legde, was het leven na de dood. Hoewel de andere polytheïstische religies wel in een hiernamaals geloofden, werd er helemaal niet veel nadruk op gelegd. Ze noemden zelden het idee van een oordeel na de dood. De Egyptenaren, aan de andere kant, geloofden sterk in het leven na de dood, en daarom mummificeerden ze de lijken van hun farao's en andere belangrijke mensen, zodat ze hun geconserveerde lichamen mee konden nemen naar het hiernamaals

Zie the *Pyramid Texts*, utterances blz 13-43).

Ze geloofden ook dat de doden zouden worden geoordeeld en alleen in het paradijs zouden worden toegelaten als ze waardig werden bevonden.

-George Hart blz 55, 57, 60;
-*Pyramid Texts* utterance blz 270;
-*Book of the Dead* plates blz 4).

Het laatste aspect van de Egyptische eredienst dat we zullen bespreken, is het feit dat ze geloofden dat elke god macht had over een specifiek domein - of dat nu de rivier de Nijl was, of de gezondheid en vruchtbaarheid van hun dieren, of het weer, of een aantal andere belangrijke domeinen. Dit soort geloof is vrij typerend onder polytheïstische religies. Waar we ons op willen concentreren, is hoe JHWH dit geloof gebruikte om te laten zien dat Hij de ware God was.

Toen God Israël tijdens de Exodus uit Egypte heeft gered, bracht Hij tien verschillende plagen over de Egyptenaren. Hij noemde deze plagen "het oordeel over de goden van Egypte" (Exodus 12:12; Numeri 33:4). Toen JHWH de plagen bracht over de domeinen, waarvan de Egyptenaren geloofden dat die werden beheerd door hun goden, liet God hen zien wie werkelijk deze macht bezat, en het vernederde hun zogenaamde goden. Een goed voorbeeld hiervan was de negende plaag die over Egypte kwam, waarbij er drie volle dagen duisternis over het land heerste (Exodus 10:21-23). De Egyptenaren geloofden dat Amon-Ra, hun god van de schepping, de zon bewoonde. Elke nacht, als de zon onderging, geloofden ze dat Amon-Ra afdaalde in de onderwereld en de hele nacht vele obstakels moest overwinnen, vechtend tegen de vijanden die hem wilden doden (Pinch blz 92-93).

Elke ochtend dat de zon opkwam toonde aan dat Amon-Ra had gezegevierd, wat zijn macht en wijsheid bewees. Maar toen JHWH de zon drie hele dagen uit de lucht hield, liet Hij de Egyptenaren zien dat Amon-Ra niet de machtige godheid was die ze dachten dat hij was. JHWH was Degene die deze macht werkelijk bezat. Dat tien van dit soort plagen plaatsvonden liet de Israëlieten en de Egyptenaren zien welke God echt was en welke niet.

Hoe Hebben de Egyptenaren Gods Volk beïnvloed?

De Egyptenaren worden in de Bijbel vaker genoemd dan enig ander volk, behalve de Israëlieten, waarschijnlijk omdat Gods volk heel vaak met hen omging. We lezen talloze voorbeelden van deze interacties. Abrams vrouw Sarai werd ontvoerd door een van de farao's, maar nadat God zijn huis had getroffen door een ziekte, liet hij haar gaan (Genesis 12:10-20). Jozef werd als slaaf naar Egypte verkocht (Genesis 37:28), en nadat hij de dromen van de farao had uitgelegd, werd hij de een na hoogste bevelhebber over het gehele land (Genesis 41:14-43). Jakobs hele familie verhuisde naar Egypte tijdens een hongersnood (Genesis 46:5-7), om daar later voor een lange tijd tot slaaf te worden gemaakt (Exodus 1:8-14). Toen JHWH de Israëlieten op wonderbaarlijke wijze had gered uit hun Egyptische slavernij, heeft Israël zich voor het eerst in de geschiedenis gevestigd als een eigen onafhankelijke natie. Deze gebeurtenis wordt elk jaar herdacht tijdens het feest van het Pascha en de Ongezuurde Broden (Exodus 12:17; 13:3-10; 23:15), en er wordt herhaaldelijk naar verwezen in de wetten van Mozes (bijv. Exodus 20:2; 29:46; Leviticus 11:45; 19:36; 22:33; 25:38; 26:13; Numeri 15:41; Deuteronomium 4:20, 37; 6:12; 8:14; 20:1). Tijdens hun reis naar het land Kanaän waren er opstandige Israëlieten, die hadden voorgesteld om naar Egypte terug te keren in plaats van op God te vertrouwen in de woestijn (Numeri 14:3-4). Hen werd de toegang tot het beloofde land ontzegd omdat ze meer vertrouwen hadden in Egypte dan op God (Numeri 14:26-35; Psalmen 95:7-11; Hebreëen 3:16-19).

Zelfs nadat de Israëlieten het beloofde land waren binnengegaan, keerden ze zich soms nog steeds tot Egypte in plaats van zich tot God te wenden. In het begin van de zesde eeuw v.Chr. probeerde Zedekia, de koning van Juda, een bondgenootschap te sluiten met Egypte om zich los te maken van de heerschappij van de Babyloniërs (2 Koningen 24:18-20; Ezechiël 17:11-15). De profeten waarschuwden hem dat Egypte hem niet zou helpen (Ezechiël 17:16-21; Jeremia 38:17-18), en ze hadden gelijk; Babylon verpletterde Juda volledig, verbande hun volk en verwoestte de Tempel van JHWH (2 Kronieken 36:17-20). Dus opnieuw ontdekten de Israëlieten dat hun geloof in Egypte volledig misplaatst was.

Wat Heeft God Gezegd Over De Egyptenaren?

God beloofde Israël dat als zij Zijn geboden zouden onderhouden, ze niet zouden lijden aan de "ziekten van Egypte" (Deuteronomium 7:15; 28:60). De Egyptenaren leden, naar eigen zeggen, aan vele ziekten - van eenvoudige dingen, zoals constipatie of hoofdpijn, tot meer ernstigere aandoeningen zoals huidontsteking en parasitaire wormen, tot blijvende handicaps zoals blindheid en verlamming. De Egyptenaren schreven veel teksten waarin ze uitlegden hoe deze ziekten moesten worden behandeld, en de behandelingen omvatten zowel het reciteren van gebeden en spreken, als het bereiden van exotische medicijnen en zalven. Maar veel van deze behandelingen werkten waarschijnlijk niet, en sommige hebben de toestand van de patiënt waarschijnlijk verergerd. Eén Egyptische remedie was bijvoorbeeld om graniet tot een fijn poeder te malen en het in iemands ogen te strooien (*Ebers Papyrus* 382); een andere was om menselijke uitwerpselen te mengen met olie, honing en bier, en dit mengsel op een open wond aan te brengen (*Ebers Papyrus* 541). De Egyptenaren leden dus niet alleen aan veel ziekten, maar ze kregen waarschijnlijk ook niet veel verlichting, zelfs als die ziekten werden behandeld door een professional. Maar God beloofde de Israëlieten dat ze niet zouden lijden onder deze Egyptische zwakheden als ze Hem gehoorzaamden:

Exodus 15:26

... Als u aandachtig luistert naar de stem van de HEERE (JHWH), uw God, en doet wat juist is in Zijn ogen, als u Zijn geboden gehoorzaamt en al Zijn verordeningen in acht neemt, dan zal Ik geen enkele van de ziekten over u brengen die Ik over Egypte gebracht heb, want Ik ben de HEERE (JHWH), uw Heelmeester.

God gaf veel profetieën over de Egyptenaren. In Jesaja vertelde hij de Joden dat de Egyptenaren hen niet konden redden van een komende aanval van de Assyriërs, maar dat Hij in plaats daarvan Zelf zou ingrijpen om Jeruzalem te redden:

Jesaja 30:1-3

Wee de opstandige kinderen, spreekt de HEERE (JHWH), om een plan te maken, maar niet van Mij uit; om een verdrag te sluiten, maar niet vanuit Mijn Geest; het is om zonde op zonde te hopen. Zij gaan om af te dalen naar Egypte - maar naar wat Mijn mond spreekt, vragen zij niet - om zichzelf in veiligheid te brengen bij de macht van de farao, en om hun toevlucht te zoeken in de schaduw van Egypte. Maar de macht van de farao zal u tot schaamte zijn, en de toevlucht in de schaduw van Egypte tot schande.

Jesaja 30:30-31

De HEERE (JHWH) zal Zijn majestueuze stem doen horen, Hij zal het neerkomen van zijn arm doen zien in grimmige toorn: een vlam van verterend vuur, slagregens, een vloed, hagelstenen. Want door de stem van de HEERE (JHWH) zal Assyrië verpletterd worden, hij die met de roede sloeg.

Dit gebeurde precies zoals JHWH had gezegd. Rond 701 v.Chr., terwijl de Assyriërs Jeruzalem belegerden, doodde God in de nacht 185.000 Assyrische soldaten. De Assyrische koning Sanherib beval een terugtocht en Jeruzalem werd gered (2 Koningen 19:32-36), maar niet vanwege Egypte.

In een andere profetie uit het boek Jeremia voorspelde JHWH dat de Babylonische koning Nebukadnezar Egypte zou aanvallen en veel van zijn volk zou doden of gevangennemen:

Jeremia 43:10-13

... Zo zegt de HEERE (JHWH) van de legermachten, de God van Israël: Zie, Ik ga een boodschap zenden en zal Nebukadrezar, de koning van Babel, Mijn dienaar, halen. Ik zal zijn troon boven op deze stenen zetten die Ik verborgen heb, en daarover zal hij zijn statietent spannen. Hij zal komen en het land Egypte treffen: wie bestemd is voor de dood, met de dood; wie bestemd is voor de gevangenschap, met de gevangenschap; wie bestemd is voor het zwaard, met het zwaard. Ik zal een vuur aansteken in de tempels van de goden van Egypte en hij zal hen verbranden en als gevangenen wegvoeren. Hij zal het land Egypte van luizen ontdoen zoals een herder zijn kleed van luizen ontdoet, en dan zal hij vandaar in vrede wegtrekken. Hij zal de gewijde stenen van de zonnetempel, die in het land Egypte staan, stukbreken, en hij zal de tempels van de goden van Egypte met vuur verbranden

(zie ook: Jeremia 44:13; 46:14; Ezechiël 29-30)

Deze aanval vond plaats rond 582 v.Chr. (Josephus, *Antiquities of the Jews* 10.9.7), precies zoals Jeremia had gezegd. Veel Egyptenaren en Israëlieten, die naar Egypte waren gevlucht, werden gedood of gevangengenomen.

Eén van de positieve dingen die JHWH over de Egyptenaren zei, was dat ze Hem op een zekere dag zullen aanbidden. Verschillende profetieën beschrijven een tijd waarin de Egyptenaren, naast Israël, God zullen dienen (Jesaja 19:18-25). Zacharia's verslag van deze tijd is het meest gedetailleerd: hij geeft aan dat elk volk dat op dat moment weigert om JHWH in Jeruzalem te aanbidden tijdens het Feest van Soekot, of in het Nederlands het "Loofhuttenfeest", geen regen op hun land zal ontvangen. Aangezien Egypte afhankelijk is van de rivier de Nijl om hun gewassen water te geven, in plaats van de regen, zegt Zacharia dat als Egypte JHWH niet aanbidt, ze ook een andere plaag zullen krijgen:

Zacharia 14:16-19

Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE JHWH) van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. Het zal geschieden dat er geen regen zal vallen op hem die uit de geslachten van de aarde niet zal opgaan naar Jeruzalem om zich voor de Koning, de HEERE (JHWH) van de legermachten, neer te buigen. Als het geslacht van de Egyptenaren, waarop geen regen is gevallen, niet zal opgaan en komen, dan zal de plaag komen waarmee de HEERE (JHWH) de heidenvolken zal treffen die niet zullen optrekken om het Loofhuttenfeest te vieren. Dit zal de straf zijn voor de zonde van Egypte en de straf voor de zonde van alle heidenvolken die niet zullen opgaan om het Loofhuttenfeest te vieren.

We wachten vandaag de dag nog steeds op de tijd dat deze profetie zal uitkomen en dat alle mensen op aarde, inclusief de Egyptenaren, gezamenlijk JHWH zullen aanbidden.

Wie Waren Enkele Belangrijke Egyptenaren In De Bijbel?

Er worden veel belangrijke Egyptenaren genoemd in de Bijbel. Eén daarvan was Hagar, de moeder van Ismaël, die bij Abraham was (Genesis 16:1, 15). Een andere was Asnath, de vrouw van Jozef en de moeder van Manasse en Efraïm (Genesis 46:20). Een andere was de naamloze Egyptische prinses die de baby Mozes in een mand vond en hem opvoedde als haar eigen zoon (Exodus 2:1-10).

De meest bekende Bijbelse Egyptenaar was waarschijnlijk de farao waarmee Mozes en Aäron werden geconfronteerd tijdens het Exodus-verhaal, hoewel we nergens zijn naam lezen. Omdat die farao weigerde om Israël vrij te laten, bracht God tien plagen over Egypte, en dit machtsvertoon overtuigde veel Egyptenaren om zich bij Israël aan te sluiten toen ze het land verlieten (Exodus 12:38).

Twee andere belangrijke Egyptenaren waren farao Sisak, die in de tiende eeuw v.Chr. Jeruzalem plunderde en het goud uit de Tempel stal (2 Kronieken 12:9), en farao Necho, die in 609 v.Chr. Josia, de koning van Juda, doodde (2 Koningen 23:29).

Hoe Beïnvloedden De Egyptenaren De Geschiedenis?

Egypte was, onder de farao's, meer dan 3.000 jaar lang een machtige en invloedrijke natie

-Geraldine Pinch *Egyptian Mythology: A Guide to the Gods, Goddesses, and traditions of Ancient Egypt* (New York: Oxford University Press 2002) blz. 5!

Er is een goede reden dat er zoveel aandacht aan wordt besteed, zowel in de moderne archeologie als in de Bijbel.

Egypte was regelmatig de graanschuur van Mesopotamië. Vanwege de vruchtbaarheid van het land rondom de rivier de Nijl kon Egypte veel meer voedsel verbouwen dan de landen verder naar het noorden. Er waren talloze keren dat andere landen afhankelijk waren van Egyptisch graan om te overleven, waaronder tijdens het beroemde verhaal van de broers van Jozef die naar Egypte gingen om voedsel te kopen (Genesis 42:1-3). De enige regio in de buurt die kon concurreren met de Egyptische landbouw was het land Kanaän, waar voldoende regen viel om grote oogsten van fruit en granen mogelijk te maken (Leviticus 26:3-5; Deuteronomium 11:10-17). Maar in tijden van droogte was Egypte de meest betrouwbare voedselbron in de regio.

Een andere belangrijke Egyptische bijdrage aan de geschiedenis was hun kalender. Zoals we eerder hebben vermeld, gebruikte Egypte een zonnekalender waarin elk jaar 365 dagen lang was (Herodotus *Historiën* 2.4), terwijl de meeste andere culturen een kalender gebruikten op basis van de fasen van de maan, waarin elk jaar een ander aantal dagen kon hebben. Toen Julius Caesar zijn eigen 365-dagenkalender ontwikkelde voor Rome, werd hij geïnspireerd door de oude Egyptische kalender die hij leerde kennen toen hij Alexandrië bezocht

-Lucan, *Pharsalia* Book 10; Macrobius *Saturnalia* 14.3; 15.1-4.

Deze "Juliaanse kalender" is de basis van de moderne 365-dagenkalender die tegenwoordig over de gehele wereld wordt gebruikt.

Tot slot was een van de belangrijkste bijdragen van de Egyptenaren aan de geschiedenis de uitvinding van papier. De Egyptenaren maakten papier van het papyrusriet, de plant waaraan "papier" zijn naam ontleent. Andere culturen schreven op steen, kleitabletten en dierenhuiden, maar papier is veel goedkoper dan dierenhuiden en neemt veel minder ruimte in beslag dan klei of steen. Zonder papier zou de moderne wereld er ongetwijfeld heel anders hebben uitgezien.

Wat Kunnen We Leren Van De Egyptenaren?

Het verhaal van de bevrijding van de Israëlieten uit Egypte, tijdens de Exodus, is er een waarvan God wilde dat Zijn volk dat nooit zou vergeten. Keer op keer identificeert JHWH Zichzelf in de Torah als Degene die Israël heeft gered van hun slavernij bij de Egyptenaren. Deze redding wordt aangeprezen als de reden waarom Israël trouw moet zijn aan Hem en Zijn geboden moet gehoorzamen. Er is zelfs een feestdag, het Feest van de Ongezuurde Broden, waarop Israël wordt opgedragen om elk jaar een hele week lang hun bevrijding uit Egypte te vieren. God wil dat Zijn volk zich voortdurend herinnert dat het dienen van Egypte hen alleen maar ellende, armoede en dood heeft gebracht, maar het dienen van Hem, Degene die hen redde, vrede, voorspoed en leven zal brengen.

We vinden precies dezelfde boodschap in de geschriften van Paulus, vooral in Romeinen hoofdstuk 6. Hij vertelt ons dat we ooit slaven waren van de zonde (Romeinen 6:6), maar sinds ons oude zelf met Christus werd gekruisigd, zijn we nu bevrijd van die slavernij. Aangezien de zonde niet langer onze meester is, moeten we niet langer haar hartstochten gehoorzamen (Romeinen 6:12). In plaats daarvan moeten we God, onze Verlosser, dienen als instrumenten van gerechtigheid (Romeinen 6:13). Zoals hij zegt:

Romeinen 6:16-18

Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid.

Net zoals de Israëlieten werden bevrijd uit de slavernij van de Egypte, zodat zij God konden dienen, zo zijn wij bevrijd van de zonde, zodat wij God kunnen dienen. Soms dachten de Israëlieten dat ze beter af waren onder de heerschappij van Egypte, ook al had God hen op wonderbaarlijke wijze van die heerschappij gered. Ook wij zouden soms kunnen denken dat we beter af zouden zijn in onze oude zondige levensstijl, ook al heeft God ons gered. Maar we moeten altijd onthouden dat het dienen van zonde tot de dood leidt, terwijl het dienen van God tot leven leidt. We moeten niet terugkeren naar ons "Egypte", ons zondige verleden, en daar weer slaaf van worden. Zoals de profeten heel vaak hebben gezegd, kunnen we niet vertrouwen op Egypte. We moeten trouw blijven aan onze Verlosser en Zijn geboden onderhouden, want Hij is trouw aan ons, en Hij zal ons uit ons Egypte leiden en ons naar het Beloofde Land brengen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

E-MAIL: Info@119ministries.com (Verenigde Staten); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (Verenigde Staten)